

Brangiause mano Magdute,
Bukie mano žvaigždute,
Išmėk iš širdies tįjį Džima,
O aš tau pirsu automobilį vežima.
— Kur Džimas?

TEISINGYSTE GAUSEI UŽSIMOKA.

Tu meti su duona
O jsi ant tavęs su akmeniu!
Priežodis.

Teip linksma žinia prigule-
jo tikrai ir gerai aplaistit, nu-
siunte per tai tuojaus Tama in
apacia! laivo atnešė rumo (ara-
ko). Po gerai valandai sugri-
zo tasai didelei susirupinias ir
daneszdamas, jog ne rumo, ne
arielkos jau ne laszelo nesiran-
da.

Pasipili keiksmas iš burnu
laivoriu, o keli paszokia nubu-
go patis persitiktint. O ka!
Tamas teise kalbejo. dowa-
nai jėszkojo. Bet save ramino
tąja misle, jog sau už tai Ka-
liforniję atligins.

Tuom laik laivas slinko kas
kartas tolu, vejas buvo geras,
tai ir in trece diena iš tikro
pasirodė tamams bruksnei. Bu-
vo tai pakraszei Kaliforni-
jos.

— Po szimts perkunų! o,
kaip tai ira sunku be laszelo
rumo, ruzino Burke, kad gale-
tu iš dziaugmo gerai išsigert
ant dziaugmo pamacius žeme
prididinta auksu.

— Ach gaila, labai gaila,
atsiduo keli laivorei ir rodos
net Tamas pasigalejas kalbe-
jo:

— Norint tai, mano milemi
brolei, ant tueszio butu, vie-
nok nusiduodu da karta in lai-
va ir gerai įszgrisiu, gal pasi-
seks ka norint surast.

— O tu doras vaikeli! — at-
saki visi laivorei, — nes, vaiki-
neli ne vėta turbacit!

Už deszimts minutu, kada
visi jau ir buvia apie Tama
užmirezia, iszbejo augstint iš
laivo su dziaugmu:

— Hurrria draugai! Užsi-
kau baczka rumo, bus maziau-
se asztuonedeszimts kvortu
baczke, usztikau apacioje po
senais žegleis. O tai turesi-
me linksma vakariene! Ejki-
te, ejkite man prigelbet iszriet
baczkele, ba asz vienas ne in-
stengiu.

— Ar tai gali butie! Ru-
mas? Ciela baczke! Ar ne
meluoji?!

— Tai ejkite persitiktint
Visi laivorei o pirmiause
Burke nubego in apacia lai-
vo, isz kur ne trukus davesi
girdet balsai dziaugsmo. Ne
trukus davesi iszriet baczka in
virszu laivo, persitiktinia, jog
tai ir da geresnis gerimas ba
ne rumas, nes koma kas ir tai
da isz tuju geriausu. Praside-
jo tada besieda, o kad reiket
apraszitie bjauruma tosiuos be-
siedos, tai daugeli vietos užim-
tu, nes tiktai tiek pasisako,
jog da priesz psniau nakti, vi-
si laivorei, o ir sargai prie ka-
jutos kapitonu, teip nusilaki!
jog kaip negivi gulejo ant pa-
virszes laivo.

Apie taji laik pasikeli kas
tokis isz tarpo girtuoklu, kada
visi kaip užmuzsti miegojo,
nuelinko in kajuta Burkes o
isz tenais iszbejo ant trepelu,
vedanciu in gilause kamputi
laivo. Už geros valandos, pa-
sirodi vėlei ant virsziaus, stojo
prie striaus ir pats valdi su
laivu. Cze stovėjo per ciela
nakti.

Vos blikstelejo pirmutinei
spindulei saules, pasirodi isz-
kei pakraszei Kalifornijos
cieloje pilnibeje, o ne pertoli
daugibi visokiu laivu gariniu,
žegliniu ir valcziu.

Dabar ten paszoko Burke su
didiu balsu subudino draugus
paregejas su baime, jog laivas
„Tetis“ randasi no kraszto gal
tukstanti žingsniu no kitu lai-
vu.

— Halo! Imkites visi usz
žeglu! Del Dievo, ne gaisziki-
me, — paszauke Burke — gau-
simesi in tarpa laivu isz ko ga-
lime patekt in nelaimę!

Persigandia laivorei metesi
prie žeglu, suviniojo ka grei-
ciause ir nuleido aukara, ka
laiva siubuojeanti ant vilniu
sustabdi. Tuojaus priplauke
keliolika valcziu su visokeis
vaisiais ir maistu. Burke nepai-
sidamas to, nubego in savo
kajuta, nes ne trukus iszbejo
isz tenais pabales kaip drobi ir
drebantis do piktumo paszau-
ki:

— Esame izduoti! — Pavo-
gi mumus piningus!

— O ho — atsiliepi laivo-
rei. — Mes suprantame ant ta-
vo sukibes. Tu pamei pinin-
gus ant padejimo ir tu už juos
atsakisi. Sakikie tuojaus,
ka su jeseis padarei!

— Norint no manes dirzus
isz pecziu luptumete, ne rasite
mano kajutoje ne cento, — pri-
siegavo insutias Burke. Kat-
ras isz jius pavogete pinin-
gus?

Kada tas ant laivo dejesi,
laivorei ant vienas kito žiure-
jo, davesi girdetie balsas szale
laivo:

— Hei! nuleiskite trepelus!
Pribunu vardan provos perziuru
retie popieru!

Tai izgirdia laivorei, baisei
persigando. Žinojo apie tai,
jog kaip tiktai gausis ant lai-
vo virszininkas, visi bus pa-
karti.

— Gelbekites katrie galite!
paszauki Burke, ir ne melin-
damas jau apie pinigus, „szo-
ko in viena isz stovinciu ho-
telu apie laiva. Kiti ta pati pa-
dari, isz traukinejo irklus isz
ranku zuvininku, ir skubinciu
gautis in pristava, kad insimai
szit tarp žmonių, o kur gimze-
jo pilna kaip skruzdiniu, bet
per policije likosi nutverti ir
nuvesti ant kvotimo.

Ant laivo apart kapitonu liko-
si tiktai Tamas, kuris ticiuo-
damas žiurejo ant beganciu, o
ant galo, kada virszininkas rus-
tai paantrino paliepima, nulei-
do kopiecaite no laivo.

— Prasza! pona! — kal-
bejo ir parodi virszininkui dure-
les in kajuta kapitonu, kuris
tame atidari kapiteles. Už va-
landos iszejo virszininkas su
kapitonu isz kajutos, o kapito-
nas dirstelejas su divais ant
Tamo, kuris jin meilei pasvei-
kino, paszauki ant jiojo:

— Ar da tu latre czionais!
— Ne kitaip! Esmiu ten,
kur privalau butie, — ataki
Tamas malszei. Ponas kapito-
nas piksti ant manias, mislida
mas, jog ir asz pingu prie pa-
sikelusios gausios katre ten
ana pabego Paklausikie ponas
valandele katrei. Jagu ne bu-
tau nudaves, jog laikausi su
gauja, butu tikrai tokiu spa-
sabu, priguldamas nevos prie
jiuju, galejau save ir pona iz-

gelbet. Mabo tai darbas, ka
dekui Dievui, suvis gerai nusi
davi!

— Grazei vaikine nusida-
vil! at-aki kapitonas karzei
nusijuokias. — Ar tai reikejo
ant apsaugojimo man-š, ati-
duotie manovisa turtdel tosiuos
gausios?

— Kitaip ne galejo butie,
at-ake Tamas. — Jagu ne bu-
tau del jiuju parodias kavones
ne butu niekados man isz tike-
ja, o apie tai man labiause ejo
Ant galo apie piningus pono
ne turejau maziausios baimes!

— Kaip tai, ar tiejei latrai
ne paeme mano piningu?
— Na-ne! Tada, kada jiem
parodziau pasleptus piningus,
tai buvau apmislinsias ciela
plena.

— Ka tu kalbi?
— Ne galejau tai greiciau
savo plenu iszpildint, — kalbe-
jo Tamas, — kol ne prade-
jome priartinet prie kraszto,
o jagu ne tas, tai butu viskas
dingia! Priesz keles dienas pa-
sake mumus Burke, jog jau ne
toli no kraszto. Tada tai uzejo
tam tikuse valanda. Paslepiu
gerai visus gerimus kokie tik
buvo laive Laivorei keike ir
visai pludo, nes asz sau ant
to viso nieke ne paisau. Net
tada kada jau aiszei žeme
pasirode, nudaviau, jog man
pasiseke tarp senu žeglu
apacioje laivo rastie baczke su
sioniaku. Iszrito jaje in vir-
szu ir lig pusianuaktes, kaip
buvau permatis, nusilake visi
kaip vantos lig paskutnio.

Paskui jau lengva buve isz-
neszt piningus isz kajutos Bur-
kes ir paslept žinomoje man
vietoje. Asz daleidinejau ant
galo, jog kaip tiktai inplauksi
me in pristava, ne bus sunku
pareikla! p g lbo: no valdzio
ir tada viskas pasirodis. Tame
laike da geriau atsitiko. Kaip
tiktai szitas ponas pasirode,
uzmierzio gauja latrine apie pi-
ningus ir pabego skubei gelbe
damesi su givascze. Asz da
pasilikau ba budamas, teisin-
gu ir ne kalto, kad iszsiteiset
ir parodit piningus kur juosus
paslepiu. — Reike ponui
kapitonui žinot, jog ir asz bu-
vau per juosius uždarytas ir
laikitas keles dienas ir tiktai
apsukrumu savo iszsiuosavau.

Rustus vėidas kapitonu pra-
dejo, betis maloningenis, ant
galo pabaigus Tamui apsaiki-
mas, pasirode aszaros jiojo
akise.

— Kur ira tiejei piningai?
— paklause drebanciu balsu.
Tamas nuvede jin in vieta,
kurioje paslepe piningus ir ta-
ri:

— Sziczion ira!
Toje valandoje kapitonas
pagriebe vaikina in savo glebi
ir lig givam susijudinsias pa-
szauke:

— Dievas ira ludintoju,
jog nesidziaugiu isz atgavimo
tuju piningu! Ne! Ne, mano
sunau! Tavo dorumas ir vier
numas, tavo prisirizimas ma-
ne linksmina. Dabar jauzeju
tai gerai, jog lhkausi ant visa
dos izgindint isz mano numo
niu, nes turu davada, jog ira
da ant svieto žmonis dievobai
mingi! No tosiuos valandos te-
gul tarp mudvieju jokios slap-
tibus ne buna. Tamuk! asz es-
miu tavo dedis kapitonas Bran-
deris o mano pravarde permai-
niau ant Brannerio. Esmiu bro-
lu tavo tevo, ir butau senei
prapizinas tavo motina, ja-
gu butau uszteikas, o tai ma-
no szirdi labai rupejo, ba nore
jau pirmiause dasekt kokia
tije ira o ir tu, ir del to vil-
kinau. Nes sztai iszlakei sun-
kius meginimus, jog sunkene
ne galejo butie. No tol esi ma-
no sunum, o tavo motina ma-
no brangiausie seute; tarp jud
vieju tiknuosi da laimingai pa-
givent. Juk kelausi su manim
Tamel!

— Kad ir ant galo svieto,
— tare vaikinas. Vienok jaus
tausi laimingiansiu, kad gale-
tume su tavim ir su motina gi-
ventie!

Tamelis stojosi laimingu, to-
kiu koku norejo, o ant ko lai-
mingai nusipelne. Kapitonas
sugrizdo drauge su juom in Nau-
ja Orleansa, ir 7 apsigiveno
ant visados su Tamo motina
ir su senu Katre savo dvare.

Da ir szedien givens atsit-
o linia no triukzsmo svietinio
uzganadinti ir laimingi ir no
aplinkines giventoju mileti ir
paguodoti.

Kas bus, tai bus, in Detroito
pleszkesiu,
Kur ne mažai žiniu suran-
kiosiu,
Bet dabar ne galin,
Ba daug kitoku reikalu turiu.

Kada vienas vaikinas atsi-
klaupe poteriaut,
Viena naszle bande jin per-
griaut,
Pribegus kaip stume,
Vos grabo ne sukule.

Toki szposai ne ant szermu,
Tai szirdeles ne prie geru žmo-
niu.

Kas bus, tai bus, in Detroito
pleszkesiu,
Kur ne mažai žiniu suran-
kiosiu,
Bet dabar ne galin,
Ba daug kitoku reikalu turiu.

Kada vienas vaikinas atsi-
klaupe poteriaut,
Viena naszle bande jin per-
griaut,
Pribegus kaip stume,
Vos grabo ne sukule.

Toki szposai ne ant szermu,
Tai szirdeles ne prie geru žmo-
niu.

Kas bus, tai bus, in Detroito
pleszkesiu,
Kur ne mažai žiniu suran-
kiosiu,
Bet dabar ne galin,
Ba daug kitoku reikalu turiu.

Kada vienas vaikinas atsi-
klaupe poteriaut,
Viena naszle bande jin per-
griaut,
Pribegus kaip stume,
Vos grabo ne sukule.

Toki szposai ne ant szermu,
Tai szirdeles ne prie geru žmo-
niu.

Kas bus, tai bus, in Detroito
pleszkesiu,
Kur ne mažai žiniu suran-
kiosiu,
Bet dabar ne galin,
Ba daug kitoku reikalu turiu.

Kada vienas vaikinas atsi-
klaupe poteriaut,
Viena naszle bande jin per-
griaut,
Pribegus kaip stume,
Vos grabo ne sukule.

Toki szposai ne ant szermu,
Tai szirdeles ne prie geru žmo-
niu.

Kas bus, tai bus, in Detroito
pleszkesiu,
Kur ne mažai žiniu suran-
kiosiu,
Bet dabar ne galin,
Ba daug kitoku reikalu turiu.

Kada vienas vaikinas atsi-
klaupe poteriaut,
Viena naszle bande jin per-
griaut,
Pribegus kaip stume,
Vos grabo ne sukule.

Toki szposai ne ant szermu,
Tai szirdeles ne prie geru žmo-
niu.

In Nuhezzeri zuikis su bez-
dzionka adbejo,
Ir vienoje apigardoje apsisedo,
Bezdzionka duza,
Ir labai stora,
O zuikutis,
Kaip aliektis;
Mat senu krioka pamete,
O zuikeli prisieime.

Kada senas kriokas dazinojo,
Tuojaus in czion atvezliojo,
O tas zuikelis ant gilukio.
Laimingai iszmuko.
Senus kriokas,
Mato kad bus szpielis ne kas,
Spjove ir iszejo,
Ne ant bezdzionkos ne atsi-
ziurejo,

O zuikelis,
Tankei atsilankineje,
Pasveikinimus bezdzionkai
sudestineje.

Jau kas in Pleins atvažioutu,
Tai puikiu bobu pamatytu,
Jagu katra ant dantu payma,
Tai jau ne buna gana.

Du vaikynai in viena stuba
nuejo,
Tai dalaikyti ne galejo,
Kada bobos vos ausu ne nu-
lupo,

Kaip ant juju uzklupo!
Barnsville, Ilinojuje,
Tai rots pasitutus gauje,
Tai gyvulei ne žmonis,
Tai laukynei pagonis.

Pasielge szuniškai,
Ir kiauლისzkai,
Be szlubo gyvena,
Piktina dorus ir gana.

Per dienas girtuoklanje,
Ir Nedelomis nepasilanje,
Bažnyczios ne reikalanje,
Ne ejna pas deiczius ne in
kitur kelaune.

O tos pasiutobos,
Girtuokles dydeles,
Kaip vyrai in darba iszejna,
Tuojaus in kuopa suejna.

Tada kad laka tai laka,
Pakol suvis ne nusilaka,
Bus gana, kitu kartu dnosiu,
Susimilejimo ne turesiu.

Tik Ohajui izgirdau puikes
naujenas,
Kraustesi nuo burdo vyras vie-
nas,

O kad ylgai buvo,
Tai su bosais grazei apibuvo.
Kada jau bakas yminejo,
Tai uzmoket ir už burda no
rejo,

Gaspadoriaus klause, kiek už
burda reike,
O jis sako: pas gaspadinia
nuejkie;

Asz apie tai ne noriu žinoti,
Ne piningu ymineti.
Gaspadine buvo virszuje,
Na ir nucimpino pas jaje,
Labai ylgai jis ten sedejo,
Verke abudu ir dejavo.

Na ir teip susilauke,
Jog burdingieriu vėlei pasi-
lauke,
Toki burdingbostas „szvine“,
O jo boba szuns koje pasku-
tine.

Klevelanda juoku buvo,
Kaip bobos ir mergos ant lai-
dotuviu pribuvo,
Mat nieko ne žinojo,
O kada iszsižiojo,
Pradejo apie deszras kalbet
Ir juokus daryt.

Merginos pagiedojo grazei
O ir viskas butu gerai,
Nes kada vaikynai po tam
iszejo,

Ir namon ejti turejo,
Merginos ne leido,
Kerszino, kolojo,
Ir stenejo.

Kada vienas vaikynas atsi-
klaupe poteriaut,
Viena naszle bande jin per-
griaut,

Pribegus kaip stume,
Vos grabo ne sukule.

Toki szposai ne ant szermu,
Tai szirdeles ne prie geru žmo-
niu.

Kas bus, tai bus, in Detroito
pleszkesiu,
Kur ne mažai žiniu suran-
kiosiu,
Bet dabar ne galin,
Ba daug kitoku reikalu turiu.

Kada vienas vaikinas atsi-
klaupe poteriaut,
Viena naszle bande jin per-
griaut,

Pribegus kaip stume,
Vos grabo ne sukule.

Toki szposai ne ant szermu,
Tai szirdeles ne prie geru žmo-
niu.

Kas bus, tai bus, in Detroito
pleszkesiu,
Kur ne mažai žiniu suran-
kiosiu,
Bet dabar ne galin,
Ba daug kitoku reikalu turiu.

Kada vienas vaikinas atsi-
klaupe poteriaut,
Viena naszle bande jin per-
griaut,

Pribegus kaip stume,
Vos grabo ne sukule.

Klaida sudziaus.

Senatos baumes ant kuriu
pecziu silsejosi apsudiniamai
in keles adynas septinias va-
gystas ir vienuolika provu usz
sumuszima, atsiede už žalo sta-
lelio, o viriausias isz juju pa-
liepe atvest pirma kaltinika
ypatoje Jadvigos Jagutienes.

Žandaras invede boba, pas-
tate ja prieszais tribunola o
perdetinis perskaite isz aktu:

— Esi Jadviga Jagutiene,
metu 27 gymus isz Valios, ne
vyruota, tarnaitė, nekorota.

— Praszaus szviesiausio su-
do... atsiliepe apkaltyta.

— Ne praszyk tiktai klau-
syk. Prokuratorije apkaltina
tave už tai jog pameiai Luka-
szienie be josios žynios karol-
us vertes 25 rubliu del savo
loenos naudos, nes liudytojei
prapizino fakta vagystos yra
tikras ir patvirtintas.

— Praszaus guodotinaus tri-
buloraus...
— Geriausis prapizink. tai
sudas sumazins tau bausme.

— Praszaus pono prokurato-
riaus, tai ne asz!

— Na, jagu užlepi, tai lu-
dytojei iszaiszkins. Seskie te-
nais sau ant suolo. Povilai!
paszaukie ludintojus: Jona
Rateli ir Lukasziene.

O kad tribunolas turejot
ant apsudiniomo septines va-
gystas ir vienuoleka už sunkus
pažeidimus kuno, tai del
greitumo pats perdetinis isze-
me degute isz keszeniaus pa-
trauke viena ranka ant kelines
ir uždėde zvakes stovincias
prie križiaus, Žandaras inve-
de liudytojus, perdetinis paan-
trino prisiegi ir josios svarbu
ženklina.

Ludytojai vienas po kitam
prapizino kaip mate Jadviga
ymane karolus isz skrinios,
prokuratorius pasake: jog kal-
tynike neprisipažysta prie kal-
tes per ka suniurejo:

— „Septem menses!“ (sep-
tinis mensesius).
— „Cum vota!“ (sutinku
paantrino antras).

Trecias linketelejo su galva
o perdetinis apgarsino vyroka
apkaltidamas Jadviga ant sep-
tini mensesiu in kalejima ir
uzklause:

— Ar priimi vyroka ar
ne?

— Praszaus szviesaus su-
dziaus ir visos kancelarijos...
— Ne praszyk, tik kalbek
ar priimi vyroka ar ne?

— Nes praszaus paguodoti-
no sudziaus, tegul mane isz
klauso! Asz...
— Tai ne pyrimi vyroko?

— Asz ne žinau daugalis
sudziau, ba asz vadnynosu Bry-
gyda Pagada ir esmu czionais
atgabenta kaipo ludytoja isz
Mauryzskiu...
Perdetinis ne klausdamas
pabaigus ka turejo kalbet bo-
ba, sudrebejo visas isz piktum-
no trenke knygas ant stalo ir
paszauke su visa garkle:

— Povilai tai tu jerozoli-
mieszkas asyle, paszauk czio-
nais Jadviga Jagute! o kad
tave vėlei pagriebtu! puse
adynos laiko praleidom ant
nieko o czionais septinios pro-
vus už vagysta ir vienuoleka
usz sunku pažeidyma kuno!
Greiciau!

Klevelanda juoku buvo,
Kaip bobos ir mergos ant lai-
dotuviu pribuvo,
Mat nieko ne žinojo,
O kada iszsižiojo,
Pradejo apie deszras kalbet
Ir juokus daryt.

Merginos pagiedojo grazei
O ir viskas butu gerai,
Nes kada vaikynai po tam
iszejo,

Ir namon ejti turejo,
Merginos ne leido,
Kerszino, kolojo,
Ir stenejo.

Kada vienas vaikynas atsi-
klaupe poteriaut,
Viena naszle bande jin per-
griaut,

Pribegus kaip stume,
Vos grabo ne sukule.

Toki szposai ne ant szermu,
Tai szirdeles ne prie geru žmo-
niu.

Kas bus, tai bus, in Detroito
pleszkesiu,
Kur ne mažai žiniu suran-
kiosiu,
Bet dabar ne galin,
Ba daug kitoku reikalu turiu.

Kada vienas vaikinas atsi-
klaupe poteriaut,
Viena naszle bande jin per-
griaut,

Pribegus kaip stume,
Vos grabo ne sukule.

Toki szposai ne ant szermu,
Tai szirdeles ne prie geru žmo-
niu.

Kas bus, tai bus, in Detroito
pleszkesiu,
Kur ne mažai žiniu suran-
kiosiu,
Bet dabar ne galin,
Ba daug kitoku reikalu turiu.

Kada vienas vaikinas atsi-
klaupe poteriaut,
Viena naszle bande jin per-
griaut,

Pribegus kaip stume,
Vos grabo ne sukule.

KOKI TURITE KRAUJA?

JEI JIS SKYSTAS, SILPNAS, NEVALUS, TAI

ESATE

Nuvarge ryto meta, kaip ir vakare
Apsunkę ir mieguisti
Pilni iszberimus
Bandete szio ir to, bet niekas jums negalbejo; bet

Severos Kraujo Valytojas

(SEVERA'S BLOOD PURIFIER)

pagelbes.

Praszalina isz kranjo nevalumus. Naikina iszberimus ir spaugunezius.
Padaro zaizdoms, puliavimoms ir kitoms odos ligoms gydty.
Padaro krauja sveika ir gyva.

Preke : \$1.00.

SEVEROS NERVOTONAS

(SEVERA'S NERVOTON)

SUSTIPRINAMAS VAISTAS IR GYDUOLE NERVO SISTEMAI.

Ramina sujudusius nervus.
Maldo susierziniama, nemiga ir nerama.
Praszalina dvasio apunkina ir abelna nervu nusilpneijima.

REKE : \$1.00.

